

BUREN OP HET GROOT BEGINHOFF

Nieuwsbrief Buren op het Groot Begijnhof Maart 2022

Nieuwsbrief 2022 - 01 Inhoudstafel

Dag Buur!	2
Pasen op het Groot Begijnhof	3
Bebloemingsactie	4
Chaussée d'Amour	5
Beheersplan Groot Begijnhof	7
Buurtcafé	8
Gezocht: foto's	9
Oude en nieuwe bewoners op het Begijnhof	10
Proficiat jarigen	13
Lief en Leed	14
Greep uit de oude doos	15
Johans crypto N°5	18
Agenda	20

Colofon

Verantwoordelijke uitgever:

Groot Begijnhof Mechelen vzw
p.a. Inez Vanoverschelde
Nieuwe Beggaardenstraat 31
2800 Mechelen

www.groot-begijnhof-mechelen.be

Alle opmerkingen over deze nieuwsbrief zijn welkom!

Werkten mee aan dit nummer:

Redactie: Inez Vanoverschelde, Pier De Kock, Wim Devos, Peter De Rop, Roland Straetmans en Johan De Keersmaeker.

Foto's: Pier De Kock, Johan De Keersmaeker en Wim Devos.

Lay out: Paul Lettany.

Eindredactie: Connie Vercauteren en Peter De Rop.

Dag Buur!

Je hebt nu het eerste nummer van de Begijnhofniewsbrief van dit jaar in handen. Het is misschien wat laat om onze beste wensen over te brengen, maar toch... We hopen dat dit jaar zo gewoon mogelijk wordt. Nog niet te veel verwachten, echter. Gelukkig zijn met wat wel al kan, is het devies.

En er kan al wel wat! Dit jaar zijn we gestart met het Beggafestival. Op 17 april vieren we Pasen en op 30 mei organiseren we weer onze bebloemingsactie. We beginnen dit jaar ook met een buurtcafé. En met een nieuwe rubriek in deze nieuwsbrief. Praktische info over dat alles vind je in deze nieuwsbrief.

Ook belangrijk om weten: de stad Mechelen werkt aan een beheersplan voor het Groot Begijnhof. Roland legt uit wat zo'n strategisch plan kan betekenen voor de buurtbewoners. Verder in dit nummer de vertrouwde rubrieken, met onder meer een overzichtje van de jarigen die vorig jaar een attentie kregen van de buurt. Pier interviewt een bekende en oude buurtbewoner. Wim trok naar de Jezuspoort voor een greep uit de oude doos en Johan zorgt ook nu weer voor een Crypto. En Peter? Die heeft het over verleidsters in onze wijk.

Veel leesplezier!

Pasen op het
Groot Begijnhof

Eindelijk! Onze Paashaas én wij allemaal mogen weer uit ons kot. Dit jaar vieren we Pasen “zoals vroeger”.

Dat betekent dat je op paaszondag 17 april vanaf 10u30 uur mag luisteren of je de bel hoort klinken. Is dat het geval? Spring dan uit je bed en volg de Paashaas op zoek naar iets lekkers!

Vanaf 11 uur is iedereen welkom in de tuin van het Moreelshuis, voor een heerlijke soep of een sprankelend glas – of beide – en eindelijk nog eens een babbel met de burens zonder mondmasker!

Paasbloemen?!

Vorig jaar wilden we onze ecologische voetafdruk verkleinen en maakten de kinderen van De Luchtballon een kleurige deurhanger. Heb je die nog? Hang hem dan zeker op! Vind je hem niet meer terug? Geen probleem, op paaszaterdag komen we langs met een bloemenkaart die we aan je deur hangen.

Heb je zelf nog wat fleurige bloemen in huis, dan hopen we op heel veel groen op de vensterbanken, aan de deuren of voor de ramen...

We wensen je alvast een vrolijke voorbereiding!

Bebloemingsactie

Dat we al een aantal jaar gaan voor meer groen en bloemen op het Groot Begijnhof, dat weten jullie al. Daarom bestelden we vorig jaar 460 plantjes die in geen tijd verkocht waren.

Ook dit jaar organiseren we daarom een bebloemingsactie. Op zaterdag 30 april kun je plantjes komen uitkiezen. We zorgen voor een ruim aanbod.

Inschrijven of vooraf een keuze maken, is niet nodig. Zet zaterdag 30 april in je agenda en kom tussen 10u en 13u naar het Begijnhofpleintje achter de Begijnhofkerk!

Praktisch:

Wanneer?

- Zaterdag 30 april 2022 – 10u-13u

Waar?

- Begijnenkerkhof achter de Begijnhofkerk

Wat?

- Ruime selectie bloemen

Inschrijven?

- Niet nodig, gewoon komen en kiezen...

Oh ja: breng je (herbruikbare) tas mee!

Chaussée d'Amour

Wie af en toe door het schilderachtige Begijnhof kuiert – als bewoner-op-wandel, als al dan niet toevallige toerist of als routineuze hondenuitlater – heeft zich ongetwijfeld al eens bespied en begluurd gevoeld. Belonkt en beloerd door verleidsters die, vanachter het glas in hun warme huizen, van de grillige straatjes schaamteloos hun eigen, eigenzinnige Chaussée d'Amour maken.

Ze lonken en loeren. Naar alles en iedereen die in 'hun' Begijnhof opduikt. Want zo hovaardig gedragen ze zich wel: alsof de ramen waarachter ze decoratief zitten te wezen, niet hun venster op de wereld zijn, maar andersom. Alsof zij het middelpunt van het aardse bestaan uitmaken (of toch dat van hun straat). Alsof alle passanten speciaal voor hen daar passeren, om zich aan hen te komen vergapen.

Ze blijven lonken en loeren vanachter hun glazen werkelijkheid. Naar alles en iedereen die het waagt om in hun Begijnhofwereld binnen te dringen. De ene keer doen ze dat met een blik die zou kunnen doden. "Gij hebt hier niks te zoeken", zo lijken ze te zeggen. Ze laten de minachting ervan afdruipe(n), om vooral geen misverstanden te laten bestaan over hun beweegredenen. Nu ja, beweegredenen: bewegen is er in zulke gevallen niet echt bij. Als een sfinx staren ze je dan aan, alsof het de start is van een of andere hypnoseact. En als je wegstijgt, ben je verloren.

Soms zullen ze je straal negeren, van achter hun veilige vensters. Op een manier die je kippenvel bezorgt, omdat je weet dat ze je toch hebben gezien – maar ze zijn te ijdel om dat te laten merken. Het is het begin van een verleidingsspel. Een spel dat zich maar in heel uitzonderlijke gevallen ook werkelijk ontplooit. En dan nog houden zij te allen tijde de regie in handen, want zij (en alleen zij) bepalen de regels. Altijd. Voorbijgangers zijn voor hen niet meer dan gewillige prooien die hooguit een schijn van genoeg wordt gegund: het genoeg om heel even met die aanlokkelijke wezens achter het raam te mogen spelen. Maar het is andersom: het zijn net die gewetenloze wezens die de naïeve figuranten-passanten manipuleren, als in een kat-en-muisspel.

Intussen blijven ze gewoon lonken en loeren, die Begijnhofverleidsters. In een soms lang uitgerokken wedstrijd van aantrekken en afstoten. Van bekoren en afwijzen. Zolang zij daar zin in hebben.

Oh ja, zo heel af en toe waagt er zich wel eens eentje aan een tippel- en trippelbeurt op straat. Die wordt dan wel scheef bekeken door die andere verleidsters, vanachter hun al dan niet gelapte ramen – want vuile vensters zullen hen worst wezen. Maar toch is er niemand die de kat echt de bel aanbindt. Want ook de straatloper in kwestie – die als het ware als de kat bij de melk wordt gezet – kan ongestoord zijn ding doen, volgens exact hetzelfde script als de collega's achter het glas, zij het dan niet met het raamkozijn maar met de kasseien en dorpels als decor.

Dat voorspelbare draaiboek waarvan zelden wordt afgeweken, leest als een heel eenvoudig stappenplan: eerst het

slachtoffer ignoreren, vervolgens misprijzen en uiteindelijk toch – eventjes en subtiel – verlokken. Maar als je dan, als onwetend mikpunt van hun vernuftige jacht, na één loensende blik, één voorzichtige toenaaderingspoging denkt: “Yes, er is een klik, ik kan die wel aan de haak slaan”... Mis poes! De verleidster laat je achter als een vogel voor de kat en is sneller dan je het zelf beseft al op weg naar een volgende potentiële prooi. En dan begint alles van voren af aan. Met of zonder getippel en getrippel.

We zijn op de Chaussée d'Amour van het Begijnhof nog maar zelden iemand tegengekomen die zich ergert aan het gedrag van deze krolse creaturen. Als het al eens de spuigaten uitloopt, worden hun esbatterementen hooguit gecatalogeerd als 'poezelig kattenkwaad'. En dus blijven die verleidsters gewoon lonken en loeren,

en lokken en loensen. Omdat geen kat er zich aan stoort.

Peter

foto: @ Hendrik Haeyaert

foto: @ Familie Luckoff

foto: @ Katleen Bilsen

Beheersplan Groot Begijnhof op komst

Het Groot Begijnhof van Mechelen is beschermd als stadsgezicht. De stad wil nu een beheersvisie uitwerken voor de volgende jaren. Daarvoor is een ontwerper aangesteld die het beheersplan 'stadsgezicht Groot Begijnhof' moet opmaken.

Het Groot Begijnhof van Mechelen werd drie keer beschermd: een deel als cultuurhistorisch landschap in 1976 en een ander deel als stadgezicht in 1985, waarna in 2012 een overkoepelende en uitgebreidere bescherming werd vastgelegd. In 1998 volgde dan de erkenning als Unesco-werelderfgoed, als onderdeel van het dossier waarbij dertien Vlaamse begijnhoven werden erkend.

De stad wil nu een toekomstvisie ontwikkelen voor het Groot Begijnhof en laat daarom een beheersplan opmaken met een visie die rekening houdt met alle aanwezige erfgoedvormen.

Het stadsbestuur wil het Groot Begijnhof vergroenen en er een kwalitatieve, duurzame en leefbare woonwijk van maken, met een evenwichtige visie op erfgoed, wonen, groen en mobiliteit voor de komende 24

jaar. Zo'n beheersplan moet het ook mogelijk maken dat eigenaars van panden in het Groot Begijnhof voor sommige ingrepen erfgoedpremies kunnen aanvragen bij het Vlaams Agentschap Onroerend Erfgoed.

Architectenbureau Maarten Dobbelaere bvba uit Gentbrugge is intussen aangesteld als ontwerper voor de opmaak van het beheersplan. Dat gaat ruim 90.000 euro kosten. Eigenaars en/of bewoners van de panden in het Groot Begijnhof zullen alvast worden uitgenodigd op een informatiemoment over het beheersplan en de gevolgen ervan.

Enkele kanttekeningen toch bij dit nieuws. We kunnen ons in theorie volledig vinden in de doelstellingen die de stad naar voren schuift, maar we hebben wel wat bedenkingen.

In eerste instantie laat het persbericht dat de stad uitstuurt, uitschijnen dat wonen in het Groot Begijnhof op dit ogenblik niet kwalitatief, duurzaam of leefbaar zou zijn. Het kan natuurlijk altijd beter maar op zich is dat een foute of minstens ongelukkige uitspraak.

Verder vrezen sommige bewoners dat het erfgoedfetisjisme van de stads- en provinciale diensten en van het Agentschap Onroerend Erfgoed tot heel wat spanningen zal leiden waarbij doelstellingen rond leefbaarheid en duurzaamheid in verdrukking zullen komen. Een verbod op het plaatsen van zonnepanelen, zelfs al zijn ze vanaf de straat niet te zien, de verplichting om enkel glas te behouden in gevelramen

van geklasseerde woningen... Meerdere wijkbewoners hebben al te maken gehad met dit soort conflicten tussen duurzaamheid en erfgoed. De starre houding van de administratie van een stad die er prat op gaat een voortrekkersrol te spelen qua duurzame stadsontwikkeling, leidt vaak tot frustratie.

Ten slotte geeft de perstekst van de stad de indruk dat participatie van de buurt beperkt blijft tot één informatieve vergadering waarop bewoners en eigenaars tekst en uitleg zouden krijgen. Als het strategisch plan voor het Groot Begijnhof echt een draagvlak moet krijgen, zal meer nodig zijn. Dan is een volwaardig participatietraject nodig waarbij bewoners op geregelde tijdstippen uitgenodigd worden op buurtvergaderingen. Zo'n traject is nodig want er moeten ook echt keuzes worden gemaakt. Wat bijvoorbeeld met het aantal parkeerplaatsen in de wijk? Als je die wil afbouwen, moet je mensen wel een alternatief bieden.

De opmaak van het beheersplan zou ongeveer een jaar duren. De stad verwacht dat het Vlaams Agentschap Onroerend Erfgoed het beheersplan begin 2023 kan goedkeuren.

Roland

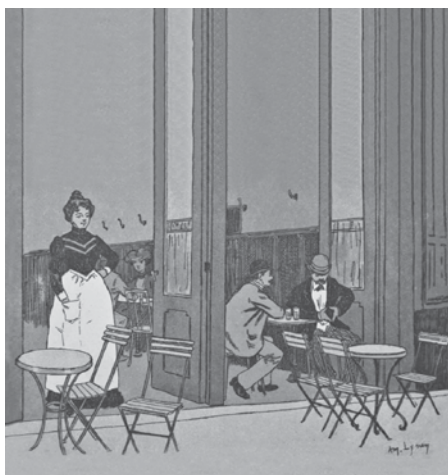
Heimwee naar
het buurtcafé

Het gebeurde dat ge er op vrije dagen 's morgens de gazet gingt lezen. Ge sprongt er na het werk al eens binnen. Ge gingt daar vergaderen, of gewoon pinten drinken, lameren en roddelen. Ge kondt er zwanzen met de cafébazin, ge kende er God en klein Pierke en daardoor wist ge ook wat er omging in de buurt.

Ze bestaan niet meer, de buurtcafés... Maar wij proberen het concept opnieuw gelanceerd te krijgen. Elke tweede vrijdag van de maand, vanaf een uur of zeven, in 't Moreelshuis. We beginnen ermee den 8sten april.

We kunnen het hebben over de camionette van de Wouter, over den hof van Jean-Pol of over het strategisch plan van 't stad....

Ge zijt in ieder geval allemaal welgekomen!

Foto's gezocht

We willen graag een nieuwe rubriek lanceren in de komende nieuwsbrieven. Daarom doen we een oproep: we zijn op zoek naar foto's, beelden van wonderlijk licht, beeldige wolken of toevallige verschijningen in de openbare ruimte van ons Groot Begijnhof.

Neem er een foto van en stuur die op naar info@groot-begijnhof-mechelen.be. Zet er wel je naam en adres bij aub. De plaats waar de foto genomen is, hoeft niet vermeld te worden. Dat prikkelt de nieuwsgierigheid. De redactie zal dan een selectie maken en die publiceren in de volgende nieuwsbrief. Laat jullie verwonderen (en verwonder ons ook).

Hiernaast alvast twee voorbeelden.

Oude en nieuwe bewoners op het Begijnhof

Over twee nonnen en één niet-non

Het Groot Begijnhof zal niet meer zijn zoals het de laatste twintig jaar was. Vanaf nu ziet het straatbeeld er anders uit. Een opvallend erfgoedstuk is plots verdwenen. De gele camionette van 'de Wouter' is weg.

Nadat ze hem bijna twintig jaar met lijf en leden had bijgestaan, nam Wouter op 19 februari afscheid van zijn camionette. Voor de bewoners van de straat was dat het uitgelezen moment om er iets speciaals mee te doen. De kinderen van de buurt waren uitgenodigd om de camionette letterlijk in kleur uit te wuiven. Mila, Lucy, Kas, Jules, Maxime en Marius schilderden er op los. Hun plezier en gretigheid dropen er van af. Wat zou je willen? Welk kind droomt er niet van om eens een auto te mogen bekladden? Ik stond er naar te kijken en verborg mijn jaloerse blik achter mijn fototoestel. Bij het afdrukken dacht ik: "Misschien is dit het moment om Wouter eens te interviewen?" Et voilà.

Wouter Dupont: "Ik ben geboren in het ziekenhuis van Wilrijk. Waar mijn ouders woonden toen ik geboren ben? Dat weet ik niet. Nee, echt, ik weet dat niet. Die zijn,

toen ik heel klein was, zo dikwijls verhuisd dat ik dat niet meer weet. Ik was nummerke drie van de zeven kinderen. Ja, ja, bij ons thuis was het altijd een tafel vol. En d'er waren dan ook nog eens zes of zeven kinderen die ons moeder mee opvoedde. Die waren geplaatst door het gerecht of een andere instelling. Dat kwam omdat wij naast de nonnekes woonden en die brachten zo nu en dan een nieuwke binnen. Hier bij ons staat er een grote tafel, maar bij ons moe was die dubbel zo lang. En altijd vol, hé."

"Het lager onderwijs heb ik gedaan in de Oefenschool, de voorloper van den BIM. Alleen het eerste en het zesde heb ik gedaan in het College. Nadien ben ik naar den TSM gegaan. Nee, dat was niet echt mijn keuze. Dat was hoogstwaarschijnlijk het advies van de school. Ja, dat was toen zo. In TSM was dat toen twee keer drie jaar: lager secundair en hoger secundair. Ik zat in de industriële wetenschappen A2 en dat was eigenlijk een voorbereidende opleiding voor de hogeschool De Naeyer. In mijn laatste jaar secundair ben ik gestopt en ben ik gaan werken omdat ons moeder te ziek werd."

"Mijn eerste job was onderhoudsmechaniker in een steenbakkerij. Ik had daar

vroeger tijdens de vakanties ook al gewerkt. De man die mij moest opleiden, was vooral ne moeilijke pee. Dus ik ben dan vrij snel overgeschakeld naar de productie. Later heb ik dan een herscholing gedaan bij de VDAB, tot loodgieter. Na zes maanden ben ik beginnen te werken bij een bedrijfje in Putte. Dat was vooral loodgieterij, chauffage en elektriciteit. Ah ja, en antennes plaatsen. We hebben d'er ik weet niet hoeveel gezet. En dan nog wat later ben ik als zelfstandige begonnen. Ja, dat ging eigenlijk vrij vlot. Dat ging van de ene klant naar de andere. Alhoewel ik me nog wel een periode herinner waar dat dat iets moeilijker was. Maar wanneer, dat weet ik niet meer."

"Ik heb nog een aantal jaren met vijf gasten gewerkt. We reden toen met drie

camionetten. Maar dat was toch niet echt mijn ding. Daar kwam zo veel bij kijken en je moest zoveel plannen en regelen. Dat was ook een andere manier van werken. Ik werd daar ambetant van, ik kreeg daar stress van. Dat was niks voor mij. Laat mij maar wat 'prutsen en foefelen'. Ik bedoel daar mee dat ik het liefst van al reparaties en renovaties doe. Dan moet je altijd creatieve oplossingen vinden en ze proberen uit te voeren met respect voor de ruimte of het huis waarin je werkt. En het is altijd iets anders. Ja, dat is echt mijn ding."

"Ik heb dat huis hier 47 jaar geleden gekocht. Dat was hier vroeger een café, Den Plezanten Hoek. Allez, dat is hier soms nog nen plezanten hoek. Maar dat was hier toen een totaal andere buurt. Niet te

vergelijken met nu. Dat was hier toen wat verloederd, verpauperd. Hier recht tegenover zat Pater Pil. Hiernaast woonde Peter Jean en aan de andere kant Pier Frut en schuin hierover Netteke met haar dochter en Jeanneke en, ja, den Miele mag ik zeker niet vergeten. Er was toen al veel contact met de bureu. Dat is hier altijd zo wel wat geweest. Ik weet nog dat bij Netteke de rolluiken twee dagen dicht waren en dat de politie niet binnen kon en dat ik toen met een koevoet de voordeur heb opengebroken. Ze lag daar al twee dagen op de grond. Ze leefde nog maar ze was gevallen en ze kon niet meer recht."

"Nu speel ik geen accordeon meer, maar muziek dat was een deel van de huiscultuur. Wij speelden allemaal piano. Wij hadden thuis een piano maar we kregen ook pianoles in de Ham. Daar stonden negen piano's in kleine kottekes met platen met gaatjes in voor het geluid. En daar kregen wij pianoles van twee nonnen en één niet-non. Trouwens: mijn zussen zijn nog altijd met muziek bezig. Ons Veerle geeft huiskamerconcerten en ons Marleen gaf vroeger vioolles. De zoon van mijn oudste zus speelt bij de Westdeutscher Rundfunk en bij de Berliner Philharmoniker. Ja, muziek was een deel van het huis. We hebben zelfs nog een groepeke gehad: Harbalarifa. Wij gingen toen dikwijls optreden en we waren ook het orkest van de volksdansgroep De Tierlantijnen. Tja, toen was volksmuziek populair."

"Het koken heb ik ook met de paplepel meegekregen. Tja, dat is zo, hé. Ons moeder kon echt goed koken. Soms kregen we een goeie maaltijd als beloning. Ik hoor het haar nog zeggen: "Kom mannekes, we gaan eerst goed kuisen en dan daarna maak ik paling klaar." Tja, ons moe, dat was een

straffe madame. Die heeft zelfs een kantschool gehad en daarnaast organiseerde die ook nog van alles. Hoe dat ze het deed, ik zou het begot niet weten."

"Mijn schoonbroer was kok en met hem ben ik dikwijls gaan koken voor feesten of trouwfeesten. We hebben zelfs dertig jaar geleden nog een plan gehad om kooklessen te organiseren. Koken doe ik nog altijd graag. De Franse keuken heeft mijn voorkeur, maar ossobuco is misschien wel mijn lievelingsgerecht. En ja, wijn proeven en drinken hoort daar bij. Een goeie Bourgogne, dat mag bij mij altijd."

"We doen ook regelmatig tentoonstellingen omdat kunst mij altijd geboeid heeft. Dat gaat van modern tot de klassieke oude meesters. Ik heb nogal een zeer ruime interesse. Ja, Picasso natuurlijk. Maar die was zo getalenteerd, al van toen hij klein was. Zijn overzichtstentoonstelling was echt indrukwekkend. Mijn smaak voor kunst is te vergelijken met die voor muziek. Van kleinsaf piano en klassiek en dat is gebleven. Maar ik hoor ook graag moderne muziek. Hiphop en rap zijn mijn ding niet. Franse liederen van Brel, Brassens, en Ferré zitten daar zeker bij. Lou Reed en Johnny Cash zijn ook twee favorieten. En jazz, zeker. Ja, ik luister al naar jazz van toen ik nog zeer jong was. Ik denk dat nog maar 14 of 15 was. En ik doe dat nog altijd. Een jazzzolderke kan er altijd wel bij."

Naar de Wouter luisteren was best aange-naam. Hij vertelde direct, impulsief, zonder franjes, ongepolijst, recht vanuit den buik, eigengereid en doodeerlijk. Van jazz gesproken.

Dankoewel Wouter.

Pier

Proficiat jarigen

In 2021 werden maar liefst negen buurtbewoners door het buurtcomité bedacht met een attentie voor hun verjaardag.

Tilda Rottiers werd 95 jaar.

Kristin Iserbyt, Jacqueline Vannuffel, Josée Van Goethem, Louisa Haentjens en Frans Ophalvens vierden hun 85ste verjaardag.

En John Bell, Theresia Peeraer en Marc Jonckers mochten 80 kaarsjes uitblazen.

Aan iedereen nog een dikke proficiat!

Kristin Iserbyt

John Bell

Louisa Haentjens

Theresia Peeraer

Frans Ophalvens

Lief en Leed

We hebben afscheid genomen van:

Paul Paesmans

Geboren 13 maart 1957

Gestorven 15 december 2021

De buurtwerking biedt haar oprechte deelneming aan.

Greep uit
de oude doos

De begijnhofsites in Vlaanderen zijn erkend als cultureel en architecturaal erfgoed. Ook al worden huizen gerenoveerd en aangepast aan de actuele woonbehoeften, de historische elementen, en daarmee een stuk geschiedenis, blijven gevrijwaard.

In deze rubriek willen we enkele decennia in de tijd teruggaan en vergelijken hoe een bepaalde straat, een huis, ... er vroeger uitzag en wat de huidige situatie is.

Deze keer stappen we even de Jezuspoort binnen.

Jezuspoort
Datum onbekend
(omstreeks 1970-1975?)

Jezuspoort
Datum onbekend
(1e helft 20e eeuw)

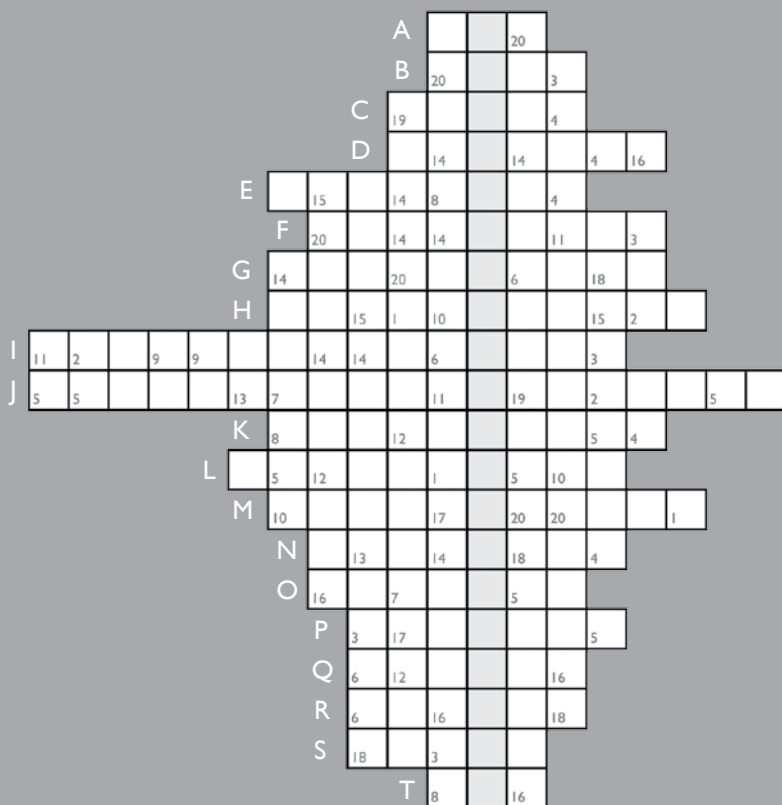

- A. Gedaalde tas (str)
- B. Zijdenker
- C. Dobberende bosplant
- D. Hij bestudeerde '+' in uitgestorven vogels
- E. Eigen job
- F. Warhol
- G. Ontsteld
- H. Leergeld
- I. Kentekenhouders van lichte gsm
- J. Communicatie over de vesten
- K. Wegen
- L. Cis, non-binair, bi of groen-geel bedraad
- M. Gemummificeerd
- N. Straalvinnig toosten
- O. Bevolken Mechelen zoals vissen de zee
- P. Geen berichtje voor één
- Q. Poortvogel
- R. 1,2,3, ... Hoe komt het dat ik die kleuren nu
- S. Getikt biljet
- T. Oude vrucht

JOHANS
CRYPTO

Agenda

Noteer zeker de volgende activiteiten in je agenda:

Buurtcafé
vrijdag 8 april
vrijdag 13 mei
vrijdag 10 juni

Paasreceptie
zondag 17 april

Bebloemingsactie
zaterdag 30 april

Rommelmarkt
zaterdag 10 september

Levende Kerststal
zaterdag 17 december
zondag 18 december

Als je graag wil meewerken en/of wil deelnemen aan de kernvergaderingen, mag je dat zeker laten weten. We vergaderen één keer per maand. Wil je graag helpen op één van de activiteiten, mag je dat ook melden! Vele handen maken lichter werk, en hoe meer zielen, hoe meer vreugd!

Alle info over de buurtwerking vind je ook op internet:
website: www.groot-begijnhof-mechelen.be
Facebook: 'Buren op het Groot Begijnhof'
Hoplr: www.hoplr.com GrootenKlein Begijnhof (code 866P7)